

И тъй, никакъвъ морски фауниесъ отъ пермска система не е познатъ въ нашите страни, нито пъкъ сѫ запазени нѣкакви следи отъ по-горните пластове на тази система.

Относително червените пѣсъчници и особено долните имъ части, съставени отъ по-крупни, даже конгломератни материали, които заедно съ първите сѫ твърде разпространени особено въ Западна България, а отчасти и въ Централния Балканъ, неможе още съ положителност да се каже, дали поне тия съ по-едри материали не принадлежатъ на пермска система, кѫдето причисляватъ тѣхните подобни въ Алпите. На много места нашите конгломератни червени пѣсъчници, както по форма и съставъ, така и по вънкашния си изгледъ приличатъ твърде много на Веруанските въ Ломбардо-Венецианските Алпи, или въ Медитеранските предѣли. Такива сѫ червените пѣсъчници и конгломерати около с. Курило и къмъ с. Звѣрино на Искъра, както и много други около Софийската котловина и особено въ северо-западна България около Бѣлоградчикъ и пр.

Ако се обърне внимание на стратиграфските имъ отношения спрѣмо пермските, карбонските и въобще спрѣмо палеозойските аргилошисти, къмъ които тѣ всички сѫ въ дискорданция, а къмъ триасовите надъ тѣхъ въ пълна конкордантност, тогава имаме основание да ги вземемъ за долно-триасови. Ний ще сключимъ тукъ въпроса като кажемъ, че по липса на фосили, били тѣ растителни или животински, възрастъта поне на ония конгломератни пѣсъчници, които най-много подхождатъ на Веруанските, остава за сега не напълно разрешена. Обаче като имаме предъ видъ, че голѣма част отъ червените пѣсъчници и конгломерати носятъ белезитъ, отъ една страна на пъстрите пѣсъчници (*Buntsandstein*), отъ друга на Вогезките отъ долния Триасъ, а като се вземе въ съображение и това важно обстоятелство, че не само едните, но и другите, сѫ конкордантни съ триасовите варовици надъ тѣхъ, а дискордантни спрѣмо палеозойските шисти, ний имаме пълно право да ги смѣстимъ предпочтително къмъ мезозойските, отколкото къмъ палеозойските образования, т. е. да ги причислимъ къмъ долния Триасъ.
